

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11605 *Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels seus drets davant els tribunals. Així es reconeix en el nostre ordenament jurídic a l'article 24.1 de la Constitució i a l'article 14.1 del Pacte internacional de drets civils i polítics. Per salvaguardar aquests drets dels ciutadans és necessària la modernització de l'Administració de Justícia, camp essencial per consolidar l'Estat de dret i millorar la qualitat de la nostra democràcia. En aquest context de modernització, un dels elements de més rellevància és, precisament, la incorporació en les oficines judicials de les noves tecnologies. El seu ús generalitzat i obligatori ha de contribuir a millorar la gestió en les oficines judicials, de manera que se n'actualitzi el funcionament i se n'incrementin els nivells d'eficiència. Les noves tecnologies igualment permeten abaratir els costos del servei públic de justícia, però també suposen una millora de la confiança en el sistema, fet que es tradueix en més seguretat. Això incideix de manera directa i indirecta en el sistema econòmic, ja que els canvis generen noves perspectives en les relacions econòmiques, i això fa que aquestes augmentin en seguretat i fluïdesa.

Aquesta Llei regula l'ús de les noves tecnologies en l'Administració de Justícia. Els principals objectius d'aquesta norma són: primer, actualitzar el contingut del dret fonamental a un procés públic sense dilacions indegudes, gràcies a l'agilitació que permet l'ús de les tecnologies en les comunicacions; segon, generalitzar l'ús de les noves tecnologies per als professionals de la justícia; tercer, definir en una norma amb rang de llei el conjunt de requisits mínims d'interconnexió, interoperabilitat i seguretat necessaris en el desenvolupament dels diferents aplicatius utilitzats pels actors del món judicial, a fi de garantir la seguretat en la transmissió de les dades i totes les altres exigències que continguin les lleis processals.

II

En el nostre ordenament jurídic ja existeixen diferents antecedents que feien necessària l'aprovació d'aquesta norma.

Així, d'una banda, la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre, per la qual es reforma la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, va introduir, per primera vegada en el nostre ordenament jurídic, la possibilitat d'utilitzar mitjans tècnics, electrònics i informàtics per al desenvolupament de l'activitat i l'exercici de les funcions de jutjats i tribunals. La reforma realitzada incloïa la possibilitat de dotar els nous documents o comunicacions de la validesa i l'eficàcia dels originals, sempre que es garantís l'autenticitat, la integritat i el compliment dels requisits previstos en les lleis processals.

A partir d'aquesta reforma s'han portat a terme nombroses modificacions en diferents normes a fi de fer efectiva aquesta previsió. Cal advertir, això sí, que aquestes modificacions

s'han produït obeint a necessitats concretes i puntuals detectades gairebé sempre en les diferents lleis processals. També s'han aprovat normes relatives a la regulació d'aplicacions i sistemes informàtics utilitzats en l'Administració de Justícia, així com l'establiment de registres i sistemes d'informació i suport a l'activitat judicial.

El Ple del Congrés dels Diputats va aprovar el dia 22 d'abril de 2002 una Proposició no de llei sobre la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia. Aquesta Carta assenyala en el preàmbul que, en els llindars del segle XXI, la societat espanyola demandava amb urgència una justícia més oberta que fos capaç de donar resposta als ciutadans amb més agilitat, qualitat i eficàcia, i per fer-ho incorporava mètodes d'organització i instruments processals més moderns i avançats. Sota el títol «Una justícia moderna i oberta als ciutadans», la primera part de la Carta recull els principis que han d'inspirar la consecució de l'esmentat objectiu: una justícia transparent i comprensible. L'apartat 21, aprofundint en la necessitat que la justícia sigui tecnològicament avançada, reconeix el dret «a comunicar-se amb l'Administració de Justícia a través del correu electrònic, videoconferència i altres mitjans telemàtics d'acord amb el que disposen les lleis processals».

Més tard, la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, consagra l'objectiu general de transparència proclamat en la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, i crea un instrument tècnic denominat Pla de transparència judicial. Aquest Pla el va aprovar un Acord de Consell de Ministres de 21 d'octubre de 2005. Allí s'identifica com a instrument imprescindible per aconseguir l'objectiu de la transparència la plena utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de Justícia. Perquè aquest ús sigui realitat és necessari unificar o fer compatibles les diferents aplicacions informàtiques que s'utilitzen en les oficines judicials, així com crear pàgines d'informació en les administracions amb competències en matèria de justícia. També es declara la necessitat d'establir sistemes adequats d'interconnexió i sistemes d'intercanvi segur de documents en els processos judicials, així com garantir la disponibilitat dels sistemes de comunicacions entre les diferents seus judicials electròniques.

En un altre ordre de coses, el 2007 s'aprova la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. Aquesta norma suposa el reconeixement definitiu del dret dels ciutadans a comunicar-se electrònicament amb les administracions públiques. Aquesta Llei estableix el règim jurídic de l'administració electrònica i la gestió electrònica dels procediments administratius i posa les bases sobre les quals cal articular la cooperació entre les diferents administracions per impulsar l'administració electrònica.

Finalment, en el pla internacional, la Unió Europea ha desenvolupat el Pla d'acció E-Justícia. Aquest Pla d'acció busca la millora de l'eficàcia dels sistemes judicials mitjançant l'aplicació de les tecnologies d'informació i comunicació en la gestió administrativa dels processos judicials. El Pla també busca la cooperació entre les autoritats judicials i, el que és més important, l'accés dels ciutadans a la justícia. Per aconseguir-ho, el Pla proposa l'adopció de mesures coordinades en els àmbits nacional i europeu. La seva aplicació implicarà probablement modificacions i adaptacions en la legislació processal, així com la creació d'un marc regulador de la utilització de les noves tecnologies en l'Administració de Justícia espanyola, que és l'objectiu al qual respon aquesta norma.

III

L'Administració de Justícia presenta característiques que la diferencien de les restants administracions públiques. En primer lloc, per la naturalesa mateixa de la funció que l'Administració judicial té atribuïda, ja que es tracta d'un poder de l'Estat diferent del poder executiu, en el qual s'enquadren les administracions públiques que, a més, ha de satisfer un dret fonamental que al seu torn és clau per sostenir l'Estat de dret. En segon lloc, la relació dels ciutadans amb els òrgans judicials s'estableix gairebé sempre a través de professionals, cosa que no sol succeir en el cas de les administracions públiques.

Ateses aquestes característiques, s'ha considerat que la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, no és plenament aplicable a l'Administració de Justícia i és necessària una regulació específica. Això no vol dir, no obstant això, que no s'hagin adoptat els mateixos principis i valors en molts aspectes.

Així, s'ha tingut en compte la diferència entre el procediment administratiu i les normes processals. Aquesta Llei regula únicament els aspectes necessaris per donar compliment a la legislació processal pel que fa a l'ús de les noves tecnologies. Així, per exemple, no s'ha buscat establir terminis o termes diferents dels que assenyalen les lleis d'enjudiciament, sinó que la norma es limita a establir els criteris que s'han de considerar per efectuar el seu còmput si els actes processals que en determinen el començament o la fi s'efectuen a través de mitjans electrònics.

També té una gran importància la cooperació entre administracions en matèria d'administració electrònica. Per a això s'estableixen marcs estables i vinculants de col·laboració, cooperació i coordinació. En aquest capítol cobra especial importància la consolidació com a norma legal d'algunes de les previsions que conté el Conveni de col·laboració entre el Ministeri de Justícia, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat per a l'establiment de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat en l'àmbit de l'Administració de Justícia (EJIS). Així mateix, la Llei crea el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, que tindrà competències amb vista a la interoperabilitat de les diferents aplicacions que s'utilitzen en l'Administració de Justícia, sense perjudici de les previstes per al Consell General del Poder Judicial.

IV

La Llei consta de cinquanta-sis articles agrupats en cinc títols, dotze disposicions addicionals, dues disposicions transitòries i quatre disposicions finals.

En el títol I es defineix l'objecte de la Llei i el seu àmbit d'aplicació.

El títol II es dedica a regular l'ús de mitjans electrònics en l'Administració de Justícia i s'estructura en tres capítols. El primer d'aquests capítols recull els drets dels ciutadans en les seves relacions amb l'esmentada Administració, i per tant reconeix la llibertat d'elecció a l'hora d'establir tals relacions i garanteix que l'Administració li ha de facilitar els mitjans necessaris per relacionar-se electrònicament, tot i que el ciutadà no disposi d'aquests mitjans.

El capítol II recull els drets i deures dels professionals de l'àmbit de la justícia en les seves relacions amb aquesta per mitjans electrònics. Advocats, procuradors, graduats socials i altres professionals que actuen en l'àmbit de la justícia, a més de tenir reconeguts els drets que li són necessaris per a l'exercici de la seva professió, han d'utilitzar els mitjans electrònics per a la presentació dels seus escrits i documents. Aquesta activitat permet la tramitació íntegrament electrònica dels procediments judicials.

El tercer i últim capítol d'aquest títol recull l'obligació de tots els integrants dels òrgans i oficines judicials, així com de les fiscalies, d'utilitzar exclusivament els programes i les aplicacions informàtiques posades a la seva disposició per les administracions competents.

El títol III aborda el règim jurídic de l'Administració judicial electrònica. En el seu capítol I es defineix el que són les seus judicials electròniques i se n'estableix el contingut mínim. A través de les esmentades seus s'han de fer les actuacions que portin a terme ciutadans i professionals amb l'Administració de Justícia. Es diferencia entre la titularitat de la seu, que s'atribueix a l'Administració competent per dotar de mitjans materials els jutjats i tribunals, i el responsable dels continguts d'aquella, que ha de ser l'òrgan que origini la informació que s'inclogui a la seu. Per tant, el titular d'una seu ha de ser únicament un i els responsables, tants com òrgans hi hagin inclòs continguts. Una atenció especial mereix la possibilitat de crear una o diverses seus electròniques derivades o subseus. D'altra banda, es disposa la creació d'un punt d'accés general de l'Administració de Justícia, a través del qual es pot accedir a totes les seus i subseus del territori nacional, amb independència de la possibilitat d'accés directe a aquestes.

El capítol II es dedica a les formes d'identificació i autenticació, tant de ciutadans i professionals com de la mateixa Administració de Justícia. Respecte als primers, es preveu la possibilitat d'ús de diversos sistemes de signatura electrònica a més de l'incorporat al document nacional d'identitat. Quant als òrgans i oficines judicials, s'estableix l'obligatorietat que l'Administració competent els faciliti els sistemes de signatura electrònica consistents en segell electrònic i codi segur de verificació. Així mateix, en aquest capítol es regula l'ús

de la signatura electrònica per part de tot el personal al servei de l'Administració de Justícia. Finalment, s'estableixen les condicions per fer possible la interoperabilitat i autenticació per mitjà de certificats electrònics i intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació.

El títol IV fixa les condicions per fer possible la tramitació electrònica íntegra dels procediments judicials. Dedica el capítol II a definir i regular l'expedient judicial electrònic, hereu digital dels «actes» que tradicionalment han constituït el decorat dels nostres jutjats i tribunals. Qüestions com ara la foliació o la tradicional remissió dels actes, adquireixen una dimensió totalment diferent a l'empara de les noves tecnologies. Es disposa igualment quins documents tenen la consideració de documents judicials electrònics i s'aborda una regulació de les còpies electròniques en funció del format de l'original. Finalment, en aquest capítol es dedica un article a establir les condicions en què s'han d'arxivar els documents judicials electrònics.

El capítol III d'aquest títol tracta del registre d'escrits, de les comunicacions i notificacions electròniques. S'estableix el principi que cada oficina judicial amb funcions de registre i repartiment ha de tenir assignada una seu electrònica derivada o subseu, de tal manera que qualsevol escrit, ofici o comunicació dirigida a un òrgan o oficina judicial als quals presti servei de registre i repartiment, ha de tenir la seva entrada a través de dita subseu electrònica. Es regula el règim de funcionament de l'esmentat registre, així com el còmput de terminis. Es regula igualment la forma en què s'han de comunicar els ciutadans i professionals per mitjans electrònics amb l'Administració de Justícia, així com les condicions i els requisits que han de complir els sistemes que implantin les diferents administracions amb competències en les oficines judicials per a la pràctica d'actes de comunicació per mitjans electrònics.

El capítol IV conté les previsions relatives a la tramitació electrònica dels procediments judicials. Quant a l'inici del procediment, s'estableix l'obligatorietat que aquest sempre ho sigui per mitjans electrònics, i es distingeixen els casos en què els ciutadans l'iniciïn personalment sense intervenció de professionals, cas en què tenen a la seva disposició els mitjans necessaris per poder fer-ho d'aquesta manera, dels casos en què compareguin assistits per professionals, en els quals aquests seran els que tenen l'obligació en tot cas d'efectuar la presentació de l'escrit o demanda iniciadora del procediment en forma telemàtica.

S'estableixen així mateix les característiques bàsiques que han de tenir les aplicacions i sistemes d'informació utilitzats per a la gestió per mitjans electrònics dels procediments judicials, amb vista a garantir aspectes essencials de la tramitació electrònica i la forma en què s'han d'incorporar als esmentats procediments els escrits, documents i altres mitjans o instruments que hi hagin de tenir accés.

Es preveu la forma en què les parts poden utilitzar mitjans electrònics per exercir el dret reconegut en les lleis processals a accedir a la informació sobre l'estat de tramitació dels procediments.

El títol V de la Llei aborda els aspectes bàsics sobre els quals s'ha d'assentar la necessària cooperació i col·legiació d'esforços entre les administracions amb competències en matèria de justícia. Es constitueix el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica amb importants competències amb vista a afavorir la compatibilitat i a assegurar la interoperabilitat dels sistemes i aplicacions utilitzades en l'Administració de Justícia, així com per assegurar la cooperació entre les diferents administracions.

Es defineix el contingut de l'esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, en considerar-se les esmentades qualitats com a essencials per a un funcionament del sistema eficaç i eficient, i s'estableix que l'han de tenir present i acomodar-s'hi tots els serveis, sistemes i aplicacions que faci servir l'Administració de Justícia al llarg del seu cicle de vida.

S'estableixen els principis generals als quals han de respondre tant la interoperabilitat entre les diferents aplicacions com la seguretat de la informació que aquestes contenen.

Com a concreció del principi de cooperació al qual obeeix la present Llei, es disposa la possibilitat de la reutilització de sistemes, infraestructures i aplicacions de les administracions amb competències en matèria de justícia.

Finalment, en les disposicions addicionals s'estableixen els terminis als quals s'han d'ajustar les diferents administracions amb competències en matèria de justícia per a l'establiment íntegre en les oficines judicials i fiscalies dels mitjans i instruments necessaris per a la implantació efectiva de les tecnologies de la informació i comunicació.

TÍTOL I

De l'àmbit d'aplicació i els principis generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei regula la utilització de les tecnologies de la informació per part dels ciutadans i professionals en les seves relacions amb l'Administració de Justícia i en les relacions de l'Administració de Justícia amb la resta d'administracions i organismes públics, en els termes que recull la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

2. En l'Administració de Justícia s'han d'utilitzar les tecnologies de la informació d'acord amb el que disposa aquesta Llei, de manera que s'asseguri l'accés, l'autenticitat, la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat, la traçabilitat, la conservació i la interoperabilitat de les dades, informacions i serveis que gestioni en l'exercici de les seves funcions.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei és aplicable a l'Administració de Justícia, als ciutadans en les seves relacions amb aquesta i als professionals que actuïn en el seu àmbit, així com a les relacions entre aquella i la resta d'administracions i organismes públics.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, els termes relacionats a l'annex tenen el significat que resulta de les definicions que conté.

TÍTOL II

Ús dels mitjans electrònics en l'Administració de Justícia

CAPÍTOL I

Drets dels ciutadans en les seves relacions amb l'Administració de Justícia per mitjans electrònics

Article 4. *Drets dels ciutadans.*

1. Els ciutadans tenen dret a relacionar-se amb l'Administració de Justícia utilitzant mitjans electrònics per a l'exercici dels drets que preveuen els capítols I i VII del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en la forma i amb les limitacions que s'hi estableixen.

2. A més, els ciutadans tenen, en relació amb la utilització dels mitjans electrònics en l'activitat judicial i en els termes que preveu aquesta Llei, els drets següents:

- a) A elegir, entre els que en cada moment estiguin disponibles, el canal a través del qual relacionar-se per mitjans electrònics amb l'Administració de Justícia.
- b) A la igualtat en l'accés electrònic als serveis de l'Administració de Justícia.

c) A conèixer per mitjans electrònics l'estat de tramitació dels procediments en els quals siguin part processal legítima, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

d) A obtenir còpies electròniques dels documents electrònics que formin part de procediments en els quals tinguin la condició de part o acreditin interès legítim, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

e) A la conservació en format electrònic per l'Administració de Justícia dels documents electrònics que formin part d'un expedient conforme a la normativa vigent en matèria d'arxius judicials.

f) A utilitzar els sistemes d'identificació i signatura electrònica del document nacional d'identitat o qualsevol altre de reconegut per a qualsevol tràmit electrònic amb l'Administració de Justícia en els termes que estableixen les lleis processals.

g) A la garantia de la seguretat i confidencialitat de les dades que figurin en els fitxers, sistemes i aplicacions de l'Administració de Justícia en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

h) A la qualitat dels serveis públics prestats per mitjans electrònics.

i) A elegir les aplicacions o sistemes per relacionar-se amb l'Administració de Justícia sempre que utilitzin estàndards oberts o, si s'escau, aquells altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans i, en tot cas, sempre que siguin compatibles amb els que disposin els jutjats i tribunals i es respectin les garanties i requisits previstos en el procediment que es tracti.

Article 5. *Prestació de serveis i disposició de mitjans i instruments electrònics.*

1. Les administracions amb competència en matèria de justícia han d'habilitar diferents canals o mitjans per a la prestació dels serveis electrònics, assegurant-ne en tot cas l'accés a tots els ciutadans, amb independència de les seves circumstàncies personals, mitjans o coneixements, en la forma que considerin adequada.

2. Les administracions competents en matèria de justícia han d'assegurar l'accés de tots els ciutadans als serveis electrònics proporcionats en el seu àmbit a través d'un sistema de diversos canals que disposi, almenys, dels mitjans següents:

a) Les oficines d'informació i atenció al públic, en els procediments en els quals els ciutadans compareguin i actuïn sense assistència lletrada i sense representació processal, han de posar a la seva disposició de forma lliure i gratuïta els mitjans i instruments necessaris per exercir els drets que reconeix l'article 4 d'aquesta Llei, i han de comptar amb assistència i orientació sobre la seva utilització, bé a càrrec del personal de les oficines en què s'ubiquin o bé per sistemes incorporats al mitjà o instrument mateix.

b) Punts d'accés electrònic, consistents en seus judicials electròniques creades i gestionades per les diferents administracions competents en matèria de justícia i disponibles per als ciutadans a través de xarxes de comunicació, per a les seves relacions amb l'Administració de Justícia.

c) Les administracions amb competències en matèria de justícia han de publicar la relació de tots els punts d'accés electrònic.

d) Serveis d'atenció telefònica amb els criteris de seguretat i les possibilitats tècniques existents, que facilitin als ciutadans les relacions amb l'Administració de Justícia pel que fa als serveis electrònics esmentats en els apartats anteriors.

e) Punts d'informació electrònics, ubicats als edificis judicials.

CAPÍTOL II

Drets i deures dels professionals de la justícia en les seves relacions amb l'Administració de Justícia per mitjans electrònics

Article 6. *Drets i deures dels professionals de l'àmbit de la justícia.*

1. Els professionals de la justícia tenen el dret a relacionar-se amb aquesta a través de mitjans electrònics.

2. A més, els professionals tenen, en relació amb la utilització dels mitjans electrònics en l'activitat judicial i en els termes que preveu aquesta Llei, els drets següents:

a) A accedir i conèixer per mitjans electrònics l'estat de tramitació dels procediments en els quals siguin representants processals de la part personada, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

b) A obtenir còpies electròniques dels documents electrònics que formin part de procediments en els quals siguin representants processals de la part personada o acreditin interès legítim, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

c) A la conservació en format electrònic per l'Administració de Justícia dels documents electrònics que formin part d'un expedient segons la normativa vigent en matèria d'arxius judicials.

d) A utilitzar els sistemes de signatura electrònica del document nacional d'identitat o qualsevol altre de reconegut, sempre que l'esmentat sistema l'identifiqui de forma unívoca com a professional per a qualsevol tràmit electrònic amb l'Administració en els termes que estableixen les lleis processals.

A aquest efecte, el Consell General o el superior corresponent ha de posar a disposició de les oficines judicials els protocols i sistemes d'interconnexió que permetin l'accés necessari per mitjans electrònics al registre de professionals col·legiats exercents que preveu l'article 10 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre els col·legis professionals, de manera que garanteixi que hi constin les seves dades professionals, com ara número de col·legiat, domicili professional, número de telèfon i de fax i adreça de correu electrònic.

e) A la garantia de la seguretat i confidencialitat de les dades que figurin en els fitxers, sistemes i aplicacions de l'Administració de Justícia en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

3. Els professionals de la justícia, en els termes que preveu la present Llei, tenen el deure d'utilitzar els mitjans electrònics, les aplicacions o els sistemes establerts per les administracions competents en matèria de justícia, respectant en tot cas les garanties i els requisits previstos en el procediment que es tracti.

Article 7. *Prestació de serveis i disposició de mitjans i instruments electrònics.*

Les administracions competents en matèria de justícia han d'assegurar l'accés dels professionals als serveis electrònics proporcionats en el seu àmbit a través de punts d'accés electrònic, consistents en seus judicials electròniques creades i gestionades per aquelles i disponibles per als professionals a través de xarxes de comunicació, per a les seves relacions amb l'Administració de Justícia, en els termes que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Utilització obligatòria dels mitjans electrònics en la tramitació dels procediments electrònics judicials

Article 8. *Ús obligatori de mitjans i instruments electrònics.*

Els sistemes informàtics posats al servei de l'Administració de Justícia han de ser d'ús obligatori en el desenvolupament de l'activitat dels òrgans i oficines judicials i de les fiscalies per part de tots els seus integrants, de conformitat amb els criteris i les instruccions d'ús que dictin, en l'àmbit de les seves competències, el Consell General del Poder Judicial, la Fiscalia General de l'Estat i les administracions competents, així com els protocols d'actuació aprovats pels secretaris de Govern.

TÍTOL III

Règim jurídic de l'Administració judicial electrònica

CAPÍTOL I

De la seu judicial electrònica

Article 9. *Seu judicial electrònica.*

1. La seu judicial electrònica és l'adreça electrònica disponible per als ciutadans a través de xarxes de telecomunicacions la titularitat, la gestió i l'administració de les quals correspon a cadascuna de les administracions competents en matèria de justícia.

2. Les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el «Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma» corresponent, i han de tenir, almenys, els continguts següents:

a) Identificació de l'adreça electrònica de referència de la seu que inclogui el nom del domini que li atorgui l'Administració competent.

b) Identificació del seu titular, així com de l'òrgan o òrgans administratius encarregats de la gestió i dels serveis posats a disposició dels ciutadans i professionals en aquesta Administració.

c) Identificació dels canals d'accés als serveis disponibles a la seu, amb expressió, si s'escau, dels telèfons i oficines a través dels quals també s'hi pot accedir.

d) Vies disponibles per a la formulació de suggeriments i queixes respecte al servei que presta la seu.

3. L'establiment d'una seu judicial electrònica comporta la responsabilitat del titular de garantir la integritat i l'actualització de la informació facilitada, així com l'accés als serveis que s'hi preveuen.

4. Les administracions competents en matèria de justícia han de determinar les condicions i instruments de creació de les seus judicials electròniques, amb subjecció als principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat.

5. La publicació en les seus judicials electròniques d'informacions, serveis i transaccions ha de respectar els estàndards oberts i, si s'escau, els altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans.

Article 10. *Característiques de les seus judicials electròniques i les seves classes.*

1. S'han de fer a través de seus judicials electròniques totes les actuacions, procediments i serveis que requereixin l'autenticació de l'Administració de Justícia o dels ciutadans i professionals per mitjans electrònics.

2. Les seus judicials electròniques han de disposar de sistemes que permetin l'establiment de comunicacions segures sempre que siguin necessàries.

3. Es poden crear una o diverses seus judicials electròniques derivades d'una seu judicial electrònica. Les seus judicials electròniques derivades, o subseus, han de ser accessibles des de l'adreça electrònica de la seu principal, sense perjudici que sigui possible l'accés electrònic directe.

4. L'Administració competent ha de crear una seu judicial electrònica derivada per a cada un dels serveis de recepció d'escrits, registre i repartiment d'assumptes existents, en funció de la seva organització i els continguts dels quals han de ser gestionats pel mateix servei. En cas que hi hagi un únic servei de recepció d'escrits, registre i repartiment, la seu judicial electrònica ha d'assumir les funcions de les subseus.

5. Igualment l'Administració competent ha de crear una seu judicial electrònica derivada en cadascuna de les oficines fiscals que tinguin servei de registre i repartiment.

6. Les seus judicials electròniques derivades s'han de crear per disposició de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda aquesta competència i han de complir els mateixos requisits de publicitat que les seus judicials electròniques principals. Quan els serveis de recepció d'escrits, registre i repartiment d'assumptes no siguin creats amb una seu o subseu judicial electrònica, han de rebre la mateixa publicitat que aquestes.

Article 11. *Contingut i serveis de les seus judicials electròniques.*

1. Tota seu judicial electrònica ha de disposar, almenys, dels continguts següents:

a) Identificació de la seu, així com de l'òrgan o òrgans titulars i dels responsables de la gestió, dels serveis que s'hi posen a disposició i, si s'escau, de les subseus que en deriven.

b) Informació necessària per a la seva correcta utilització, que inclogui el mapa de la seu judicial electrònica o informació equivalent, amb especificació de l'estructura de navegació i les diferents seccions disponibles.

c) Sistema de verificació dels certificats de la seu, que ha de ser accessible de forma directa i gratuïta.

d) Relació de sistemes de signatura electrònica que, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, siguin admesos o utilitzats a la seu.

e) Normes de creació del registre o registres electrònics accessibles des de la seu.

f) Informació relacionada amb la protecció de dades de caràcter personal, que inclogui un enllaç amb la seu electrònica de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i les de les agències autonòmiques de protecció de dades.

2. Les seus judicials electròniques han de disposar, almenys, dels serveis següents a disposició dels ciutadans i professionals:

a) La relació dels serveis disponibles a la seu judicial electrònica.

b) La carta de serveis i la carta de serveis electrònics.

c) La relació dels mitjans electrònics que els ciutadans i professionals poden utilitzar en cada supòsit en l'exercici del seu dret a comunicar-se amb l'Administració de Justícia.

d) Un enllaç per a la formulació de suggeriments i queixes davant els òrgans corresponents.

e) Accés, en els termes legalment establerts, a l'estat de tramitació de l'expedient.

f) Publicació electrònica, quan sigui procedent, de resolucions i comunicacions que s'hagin de publicar en el tauler d'anuncis o edictes.

g) Verificació dels segells electrònics dels òrgans o organismes públics que compregui la seu.

h) Comprovació de l'autenticitat i la integritat dels documents emesos pels òrgans o organismes públics que comprèn la seu que hagin estat autenticats mitjançant codi segur de verificació.

- i) Serveis d'assessorament electrònic a l'usuari per a la correcta utilització de la seu.
- j) La Carta de drets dels ciutadans davant la justícia.

3. No és necessari recollir a les subseus la informació i els serveis a què es refereixen els apartats anteriors quan ja figurin a la seu de la qual aquelles deriven.

4. La seu judicial electrònica ha de garantir el règim de cooficialitat lingüística vigent en el seu territori.

Article 12. *Regles especials de responsabilitat.*

1. L'òrgan que origini la informació que s'hagi d'incloure a la seu judicial electrònica és el responsable de la veracitat i integritat del seu contingut.

2. La seu judicial electrònica ha d'establir els mitjans necessaris perquè el ciutadà conegui si la informació o servei al qual accedeix correspon a la seu mateixa o a un punt d'accés que no té el caràcter de seu o a un tercer.

Article 13. *Punt d'accés general de l'Administració de Justícia.*

1. El punt d'accés general de l'Administració de Justícia ha de contenir el directori de les seus judicials electròniques que, en aquest àmbit, facilitin l'accés als serveis, procediments i informacions accessibles corresponents a l'Administració de Justícia, al Consell General del Poder Judicial, a la Fiscalia General de l'Estat i als organismes públics vinculats o que en depenen, així com a les administracions amb competències en matèria de justícia. També pot proporcionar accés a serveis o informacions corresponents a altres administracions públiques o corporacions que representin els interessos dels professionals de la justícia, mitjançant la celebració dels corresponents convenis.

2. El punt d'accés general l'ha de crear i gestionar el Ministeri de Justícia de conformitat amb els acords que s'adoptin al comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, per assegurar la completa i exacta incorporació de la informació i accessos que s'hi publiquen.

CAPÍTOL II

De la identificació i autenticació

Secció 1a Disposicions comunes

Article 14. *Formes d'identificació i autenticació.*

1. L'Administració de Justícia ha d'admetre, en les seves relacions per mitjans electrònics, sistemes de signatura electrònica que siguin conformes al que estableix la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, i resultin adequats per garantir la identificació dels signants i, si s'escau, l'autenticitat i la integritat dels documents electrònics.

2. Sense perjudici del que disposen els articles 4 i 6 d'aquesta Llei i, en tot cas, amb subjecció estricta al que disposen les lleis processals, els ciutadans i professionals de l'àmbit de la Justícia poden utilitzar els sistemes de signatura electrònica següents per relacionar-se amb l'Administració de Justícia:

a) Els sistemes de signatura electrònica incorporats al document nacional d'identitat, per a persones físiques.

b) Sistemes de signatura electrònica avançada, que incloguin els basats en certificat electrònic reconegut, admesos per les administracions públiques.

c) Altres sistemes de signatura electrònica, com la utilització de claus concertades en un registre previ com a usuari, l'aportació d'informació coneguda per les dues parts o altres sistemes no criptogràfics, en els termes i les condicions que en cada cas es determinin.

3. L'Administració de Justícia pot utilitzar els sistemes següents per a la seva identificació electrònica i per a l'autenticació dels documents electrònics que produeixi:

a) Sistemes de signatura electrònica basats en la utilització de certificats de dispositiu segur o mitjà equivalent que permeti identificar la seu judicial electrònica i l'establiment amb aquesta de comunicacions segures.

b) Sistemes de signatura electrònica per a l'actuació judicial automatitzada.

c) Signatura electrònica del personal al servei de l'Administració de Justícia.

d) Sistemes d'intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació, de conformitat amb el que específicament s'hagi convingut.

Article 15. Identificació de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica i autenticació de la seva actuació.

Les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica poden utilitzar sistemes de signatura electrònica de persona jurídica o d'entitats sense personalitat jurídica per a tots els procediments i actuacions davant l'Administració de Justícia en els termes que estableixen les lleis processals.

Article 16. Règim d'ús de la signatura electrònica.

1. L'ús de la signatura electrònica no exclou l'obligació d'incloure en el document o comunicació electrònica les dades d'identificació que siguin necessàries d'acord amb la legislació aplicable.

2. Els òrgans de l'Administració de Justícia o organismes públics vinculats o dependents poden tractar les dades personals consignades, als únics efectes de la verificació de la signatura.

Article 17. Règim de substitució i habilitació entre professionals.

El règim d'accés als serveis electrònics en l'àmbit de l'Administració de Justícia per als supòsits de substitució entre professionals, així com per a l'habilitació dels seus empleats, l'ha de regular la respectiva Administració competent mitjançant disposicions reglamentàries.

Secció 2a Identificació electrònica dels òrgans judicials i autenticació de l'exercici de la seva competència

Article 18. Identificació de les seus judicials electròniques.

1. Les seus judicials electròniques han d'utilitzar, per identificar-se i garantir una comunicació segura amb aquestes, sistemes de signatura electrònica basats en certificats de dispositiu segur o mitjà equivalent.

2. Les adreces electròniques de l'Administració de Justícia i dels organismes públics vinculats o que en depenen que tinguin la condició de seus judicials electròniques han de fer-ho constar de forma visible i inequívoca.

3. L'instrument de creació de la seu judicial electrònica ha de ser accessible directament o mitjançant un enllaç en la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el de la comunitat autònoma corresponent.

4. Els sistemes d'informació que suportin les seus judicials electròniques han d'assegurar la confidencialitat, disponibilitat i integritat de les informacions que manegen. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat ha d'establir les previsions necessàries per aconseguir-ho, en el marc de la col·laboració entre el Consell General del Poder Judicial, el Ministeri de Justícia, la Fiscalia General de l'Estat i les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia.

Article 19. *Sistemes de signatura electrònica per a l'actuació judicial automatitzada.*

1. Per a la identificació i l'autenticació de l'exercici de la competència en l'actuació judicial automatitzada, l'Administració competent ha de facilitar a cadascuna de les oficines judicials de l'àmbit de la seva competència els sistemes de signatura electrònica següents:

- a) Segell electrònic de l'oficina judicial basat en certificat electrònic que reuneixi els requisits exigits per la legislació de signatura electrònica.
- b) Codi segur de verificació vinculat a cada oficina judicial; en tot cas s'ha de permetre la comprovació de la integritat del document mitjançant l'accés a la seu judicial electrònica corresponent.

2. Els certificats electrònics als quals fa referència la lletra a) de l'apartat 1 han d'incloure la denominació corresponent, i poden contenir la identitat de la persona titular en el cas dels segells electrònics d'oficina judicial.

3. La relació de segells electrònics utilitzats per l'Administració de Justícia, que inclouen les característiques dels certificats electrònics i els prestadors que els expedeixen, ha de ser pública i accessible per mitjans electrònics. A més, cada Administració competent ha d'adoptar les mesures adequades per facilitar la verificació dels seus segells electrònics.

Article 20. *Sistemes de signatura electrònica mitjançant segell electrònic.*

1. La creació de segells electrònics s'ha de fer mitjançant una resolució de l'autoritat competent, que s'ha de publicar a la seu judicial electrònica corresponent i en la qual ha de constar:

- a) Organisme o òrgan titular del segell, que és el responsable de la seva utilització, amb indicació de la seva adscripció en l'Administració de Justícia o organisme públic que en depèn.
- b) Característiques tècniques generals del sistema de signatura i certificat aplicable.
- c) Servei de validació per a la verificació del certificat.
- d) Actuacions i documents en els quals pot ser utilitzat.

2. Els certificats de segell electrònic han de tenir, almenys, els continguts següents:

- a) Descripció del tipus de certificat, amb la denominació «segell electrònic».
- b) Nom del subscriptor.
- c) Número d'identificació judicial.

3. La manera d'emetre els certificats electrònics de segell electrònic i els seus continguts s'ha de definir en l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.

Article 21. *Signatura electrònica de magistrats, jutges, secretaris judicials, fiscals, advocats de l'Estat i funcionaris al servei de l'Administració de Justícia i altres ens públics.*

1. Sense perjudici del que preveuen els articles 9 i 10 sobre la seu judicial electrònica, la identificació i l'autenticació de l'exercici de la competència de l'oficina judicial actuant, quan utilitzi mitjans electrònics, s'ha de fer mitjançant signatura electrònica del personal al seu servei, d'acord amb el que disposen els apartats següents.

2. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han de proveir secretaris judicials, fiscals, forenses i la resta de personal al servei de l'Administració de Justícia de sistemes de signatura electrònica, els quals poden identificar de forma conjunta el titular del lloc de treball i el càrrec, i identificar també l'oficina o òrgan judicial en la qual presta els seus serveis.

El Ministeri de Justícia ha de facilitar a les administracions competents dades actualitzades dels fiscals i secretaris judicials a fi de dotar-los de signatura electrònica.

3. Els sistemes de signatura electrònica de jutges i magistrats són els que proveeixi el Consell General del Poder Judicial. Aquest pot establir, a través de convenis, que el proveïdor sigui l'Administració competent.

4. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han de dotar de sistemes de signatura electrònica els representants processals de l'Estat i altres ens públics, als quals es refereix l'article 551 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Secció 3a De la interoperabilitat i de l'acreditació i representació dels ciutadans

Article 22. Interoperabilitat de la identificació i autenticació per mitjà de certificats electrònics.

1. Els certificats electrònics reconeguts emesos per prestadors de serveis de certificació els ha d'admetre l'Administració de Justícia com a vàlids en les relacions amb aquesta, sempre que el prestador de serveis de certificació posi a disposició de les administracions competents en matèria de justícia la informació que es demani en condicions que siguin tecnològicament viables, sota principis de reconeixement mutu i reciprocitat i sense que suposi cap cost per a aquelles.

2. Les administracions competents han de disposar d'accés, almenys, a alguna plataforma de verificació de l'estat de revocació de tots els certificats admesos en l'àmbit de l'Administració de Justícia, que ha de ser de lliure accés per part de tots els òrgans judicials.

Article 23. Identificació i autenticació dels ciutadans per funcionari públic.

1. En els supòsits en què per a la realització de qualsevol actuació per mitjans electrònics es requereixi la identificació o l'autenticació del ciutadà mitjançant algun instrument dels que preveu l'article 14 dels que aquell no disposi, tal identificació o autenticació ha de ser vàlidament realitzada per un funcionari mitjançant l'ús del sistema de signatura electrònica del qual estigui dotat.

2. Per a l'eficàcia del que disposa l'apartat anterior, el ciutadà ha d'identificar i prestar el seu consentiment exprés, i n'ha de quedar constància per als casos de discrepància o litigi.

Article 24. Intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació.

1. Els documents electrònics transmesos en entorns tancats de comunicacions establerts entre administracions amb competències en matèria de justícia, òrgans i entitats de dret públic, s'han de considerar vàlids als efectes d'autenticació i identificació dels emissors i receptors en les condicions que estableix aquest article.

2. Quan els participants en les comunicacions pertanyin a l'Administració de Justícia, el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica ha de determinar les condicions i garanties per les quals s'han de regir, que almenys han de comprendre la relació d'emissors i receptors autoritzats i la naturalesa de les dades a intercanviar.

3. Quan els participants pertanyin a diferents administracions o a entitats de dret públic, les condicions i garanties esmentades en l'apartat anterior s'han d'establir mitjançant conveni.

4. En tot cas s'ha de garantir la seguretat de l'entorn tancat de comunicacions i la protecció de les dades que es transmetin.

TÍTOL IV

De la tramitació electrònica dels procediments judicials

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 25. *Criteris per a la gestió electrònica.*

1. La gestió electrònica de l'activitat judicial ha de respectar el compliment dels requisits formals i materials que estableixen les normes processals. A aquests efectes s'ha d'impulsar l'aplicació de mitjans electrònics als processos de treball i a la gestió dels procediments i de l'actuació judicial.

2. L'aplicació de mitjans electrònics a la gestió dels procediments, processos i serveis ha d'anar sempre precedida de la realització pel Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica d'una anàlisi de redisseny funcional i simplificació del procediment, procés o servei, en el qual s'han de considerar especialment els aspectes següents:

- a) La possible supressió o reducció de la documentació requerida als ciutadans, mitjançant la seva substitució per dades, transmissions de dades o certificacions.
- b) La reducció dels temps en la tramitació dels procediments.
- c) La racionalització de la distribució de les càrregues de treball i de les comunicacions internes i la introducció d'indicadors de gestió.

CAPÍTOL II

De l'expedient judicial electrònic

Article 26. *Expedient judicial electrònic.*

1. L'expedient judicial electrònic és el conjunt de documents electrònics corresponents a un procediment judicial, sigui quin sigui el tipus d'informació que contingui.

2. S'assigna un número d'identificació general als documents que puguin generar un nou procediment, que ha de ser únic i inalterable al llarg de tot el procés, de manera que permeti la seva identificació unívoca per qualsevol òrgan de l'àmbit judicial en un entorn d'intercanvi de dades.

3. La foliació dels expedients judicials electrònics s'ha de portar a terme mitjançant un índex electrònic, signat per l'oficina judicial actuant, segons sigui procedent. Aquest índex ha de garantir la integritat de l'expedient judicial electrònic i n'ha de permetre la recuperació sempre que sigui necessari; és admissible que un mateix document formi part de diferents expedients judicials electrònics.

4. La remissió d'expedients s'ha de substituir a tots els efectes legals per la posada a disposició de l'expedient judicial electrònic, i tenen dret a obtenir-ne còpia electrònica tots els que el tinguin de conformitat amb el que disposen les normes processals.

Article 27. *Document judicial electrònic.*

1. Tenen la consideració de documents judicials electrònics les resolucions i actuacions que es generin en els sistemes de gestió processal, així com tota informació que tingui accés d'una altra manera a l'expedient, quan incorporin dades signades electrònicament en la forma prevista en la secció 2a del capítol II del títol III d'aquesta Llei.

2. Les administracions competents, en la seva relació de prestadors de serveis de certificació electrònica, han d'especificar els que amb caràcter general estiguin admesos per prestar serveis de segellament de temps.

3. Té la consideració de document públic el document electrònic que inclogui la data electrònica i que incorpori la signatura electrònica reconeguda del secretari judicial, sempre

que actuï en l'àmbit de les seves competències, de conformitat amb el que disposen les lleis processals.

Article 28. *Còpies electròniques.*

1. Les còpies realitzades per mitjans electrònics de documents electrònics emesos pel mateix interessat o per les oficines judicials, tant si es manté com si no es manté el format original, tenen immediatament la consideració de còpies autèntiques amb l'eficàcia prevista en les lleis processals, sempre que el document electrònic original estigui en poder de l'oficina judicial on hagi estat originat o incorporat i que la informació de signatura electrònica i, si s'escau, de segellament de temps permetin comprovar la coincidència amb l'esmentat document.

Si s'altera el format original, s'ha d'incloure en les metadades la condició de còpia.

2. Les còpies realitzades per les oficines judicials, havent fet servir mitjans electrònics, de documents emesos originalment per aquestes en suport paper tenen la consideració de còpies autèntiques.

3. Les oficines judicials poden obtenir imatges electròniques dels documents privats aportats pels ciutadans, amb la seva mateixa validesa i eficàcia, a través de processos de digitalització que en garanteixin l'autenticitat, la integritat i la conservació del document imatge, del qual se n'ha de deixar constància. Aquesta obtenció es pot fer de forma automatitzada, mitjançant el corresponent segell electrònic.

4. Als documents emesos originalment en suport paper dels quals s'hagin efectuat còpies electròniques d'acord amb el que disposa aquest article, se'ls ha de donar el destí que preveu la normativa vigent en matèria d'arxius judicials.

5. Les còpies realitzades en suport paper de documents judicials electrònics i signats electrònicament pel secretari judicial tenen la consideració de còpies autèntiques, sempre que incloguin la impressió d'un codi segur de verificació que permeti contrastar la seva autenticitat mitjançant l'accés als arxius electrònics de l'oficina judicial emissora.

Article 29. *Arxiu electrònic de documents.*

1. Es poden emmagatzemar per mitjans electrònics tots els documents utilitzats en les actuacions judicials.

Els arxius judicials de gestió, territorials i central s'han de gestionar mitjançant programes i aplicacions informàtiques, compatibles amb els ja existents en jutjats i tribunals, adaptats a les funcions i comeses de cadascun, el funcionament electrònic dels quals s'ha de regular mitjançant un reial decret.

2. Els documents electrònics que continguin actes processals que afectin drets o interessos dels particulars s'han de conservar en suports d'aquesta naturalesa, ja sigui en el mateix format a partir del qual es va originar el document o en un altre de qualsevol que asseguri la identitat i integritat de la informació necessària per reproduir-lo. S'ha d'assegurar en tot cas la possibilitat de traslladar les dades a altres formats i suports que en garanteixin l'accés des de diferents aplicacions.

3. Els mitjans o suports en què s'emmagatzemin documents han de disposar de mesures de seguretat que garanteixin la integritat, autenticitat, confidencialitat, qualitat, protecció i conservació dels documents emmagatzemats i ajustar-se als requeriments que garanteixin la compatibilitat i interoperabilitat dels sistemes informàtics. En particular, han d'assegurar la identificació dels usuaris i el control d'accessos, el compliment de les garanties que preveu la legislació de protecció de dades, així com el que preveuen els articles 234 i 235 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

4. Sense perjudici del que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, el Consell General del Poder Judicial ha de regular reglamentàriament la reutilització de sentències i altres resolucions judicials per mitjans digitals de referència o reenviament d'informació, sigui amb fins comercials o no, per part de persones físiques o jurídiques per facilitar l'accés a aquestes de terceres persones.

CAPÍTOL III

Del registre d'escrits, les comunicacions i les notificacions electròniques*Secció 1a Del registre d'escrits***Article 30. Registre judicial electrònic.**

1. Les administracions competents han de dotar les oficines judicials amb funcions de registre dels mitjans electrònics adequats per a la recepció i registre d'escrits i documents, trasllat de còpies, realització d'actes de comunicació i expedició de resguards electrònics a través de mitjans de transmissió segurs, entre els quals s'han d'incloure els sistemes de signatura i segellament de temps electrònics reconeguts.

2. Els registres judicials electrònics creats en les condicions de l'apartat anterior es corresponen amb la subseu judicial electrònica.

3. En aquests registres judicials electrònics únicament s'admeten escrits i documents dirigits a les oficines judicials que en depenen, de conformitat amb el que estableixen l'article 230 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, i les lleis processals.

4. La recepció de sol·licituds, escrits i comunicacions es pot interrompre pel temps imprescindible només quan concorrin raons justificades de manteniment tècnic o operatiu. La interrupció s'ha d'anunciar als potencials usuaris del registre electrònic amb l'antelació que, en cada cas, sigui possible.

En supòsits d'interrupció no planificada en el funcionament del registre electrònic, i sempre que sigui possible, s'han de disposar les mesures perquè l'usuari sigui informat d'aquesta circumstància, així com dels efectes de la suspensió, amb indicació expressa, si s'escau, de la pròrroga dels terminis d'imminent venciment. Alternativament, es pot establir un readreçament que permeti utilitzar un registre electrònic en substitució d'aquell en el qual s'hagi produït la interrupció.

Article 31. Funcionament.

1. Els registres electrònics han d'emetre automàticament un rebut consistent en una còpia autenticada de l'escrit, document o comunicació de què es tracti, que inclogui la data i l'hora de presentació i el número d'entrada de registre.

2. Els documents que s'adjuntin al corresponent escrit o comunicació han de complir els estàndards de format i requisits de seguretat que es determinin en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica. Els registres electrònics han de generar rebuts acreditatius del lliurament d'aquests documents que garanteixin la integritat i el no-repudi dels documents aportats, així com la data i l'hora de presentació i el número de registre d'entrada en la seu judicial electrònica corresponent.

Article 32. Càmput de terminis.

1. Els registres electrònics s'han de regir als efectes de càmput dels terminis imputables tant als interessats com a les oficines judicials per la data i l'hora oficial de la seu judicial electrònica d'accés, que ha de disposar de les mesures de seguretat necessàries per garantir la seva integritat i figurar visible.

2. Els registres electrònics han de permetre la presentació d'escrits, documents i comunicacions tots els dies de l'any durant les vint-i-quatre hores.

3. Als efectes del càmput de termini fixat en dies hàbils o naturals, i pel que fa a compliment de terminis pels interessats, la presentació, en un dia inhàbil a efectes processals conforme a la llei, s'entén realitzada a la primera hora del primer dia hàbil següent, llevat que una norma permeti expressament la recepció en dia inhàbil.

4. L'inici del càmput dels terminis que hagin de complir les oficines judicials el determinen la data i l'hora de presentació en el mateix registre.

5. Cada seu judicial electrònica en la qual estigui disponible un registre electrònic ha de determinar, atenent l'àmbit territorial en què exerceix les seves competències el titular d'aquella, els dies que es consideren inhàbils als efectes dels apartats anteriors.

Secció 2a De les comunicacions i les notificacions electròniques

Article 33. Comunicacions electròniques.

1. Els ciutadans poden elegir en tot moment la manera de comunicar-se amb l'Administració de Justícia, sigui per mitjans electrònics o no, excepte en els casos en els quals una norma amb rang de llei estableixi o infereixi la utilització d'un mitjà no electrònic.

2. Les comunicacions a través de mitjans electrònics s'han de fer, en tot cas, amb subjecció al que disposa la legislació processal i són vàlides sempre que hi hagi constància de la transmissió i recepció, de les seves dates i del contingut íntegre de les comunicacions, i se n'identifiqui amb l'autenticació que sigui exigible el remitent i el destinatari.

3. Les administracions competents en matèria de justícia han de publicar, en el corresponent «diari oficial» i en la pròpia seu judicial electrònica, els mitjans electrònics que els ciutadans poden utilitzar en cada supòsit en l'exercici del seu dret a comunicar-se amb les oficines judicials.

4. Els requisits de seguretat i integritat de les comunicacions s'han d'establir en cada cas de forma apropiada al caràcter de les dades objecte d'aquelles, d'acord amb criteris de proporcionalitat, de conformitat amb el que disposen la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i les lleis processals.

5. Els professionals de la justícia han de realitzar les seves comunicacions per mitjans electrònics quan tècnicament estiguin disponibles.

6. Les oficines judicials han d'utilitzar en tot cas mitjans electrònics en les seves comunicacions amb altres administracions i organismes públics, llevat d'impossibilitat legal o material.

Article 34. Pràctica d'actes de comunicació per mitjans electrònics.

1. El sistema de notificació permet acreditar la data i l'hora en què es produeixi la sortida i les de la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació, així com d'accés al seu contingut.

2. En cas que l'acte de comunicació no es pugui portar a terme per mitjans electrònics, s'ha de procedir a imprimir la resolució i la documentació necessària, i s'ha de procedir a la pràctica de l'acte de comunicació en la forma establerta en les lleis processals i incorporar-hi a continuació el document acreditatiu de la pràctica de l'acte de comunicació, degudament digitalitzat, a l'expedient judicial electrònic. En tot cas, el destinatari de l'acte de comunicació té dret a obtenir còpia de la documentació rebuda en format electrònic.

Article 35. Comunicació edictal electrònica.

La publicació de resolucions i comunicacions que per disposició legal s'hagin de fixar en tauler d'anuncis s'ha de substituir per la seva publicació a la seu o subseu judicial electrònica.

CAPÍTOL IV

De la tramitació electrònica

Article 36. Iniciació del procediment per mitjans electrònics.

1. La iniciació d'un procediment judicial per mitjans electrònics per part dels ciutadans, en els judicis en els quals poden comparèixer de forma personal i directa, atès que no és preceptiva l'assistència lletrada ni la representació per procurador conforme al que estableixen les normes de procediment, requereix la posada a disposició dels interessats

dels corresponents models o impresos normalitzats a la seu judicial electrònica, que han de ser accessibles sense altres restriccions tecnològiques que les estrictament derivades de la utilització d'estàndards i criteris de comunicació i seguretat aplicables d'acord amb les normes i els protocols nacionals i internacionals.

2. En tot cas, quan els escrits els presentin en paper les persones a les quals es refereix l'apartat primer del present article, els ha de digitalitzar la secció corresponent del servei comú processal que tingui atribuïdes aquestes funcions.

3. Els professionals de la justícia han de presentar les seves demandes i altres escrits per via telemàtica a través dels sistemes que preveu aquesta Llei, utilitzant signatura electrònica reconeguda.

4. Tot escrit iniciador del procediment ha d'anar acompanyat d'un formulari normalitzat degudament emplenat en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 37. *Tramitació del procediment utilitzant mitjans electrònics.*

1. Les aplicacions i els sistemes d'informació utilitzats per a la gestió per mitjans electrònics dels procediments han de garantir el control dels temps i els terminis, la identificació de l'òrgan o oficina responsable dels procediments, així com la tramitació ordenada dels expedients, i han de facilitar la simplificació i la publicitat dels procediments.

2. Els sistemes de comunicació utilitzats en la gestió electrònica dels procediments per a les comunicacions entre les unitats intervinents en la tramitació de les diferents fases del procés han de complir els requisits que estableixen aquesta Llei i les disposicions reglamentàries de desplegament.

3. Quan s'utilitzin mitjans electrònics en la gestió del procediment, els actes de comunicació i notificació que s'hagin de practicar s'han de fer conforme a les disposicions que contenen els articles 33 a 35 d'aquesta Llei.

4. Els expedients i les altres actuacions que hagin de remetre altres administracions i organismes públics s'han de fer en tot cas per via telemàtica a través de la seu judicial electrònica corresponent. L'expedient administratiu electrònic ha de complir els requisits que preveu la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i s'ha de remetre degudament foliat mitjançant un índex electrònic que permeti la deguda localització i consulta dels documents incorporats.

Article 38. *Presentació d'escrits, documents o altres mitjans o instruments.*

1. La presentació de tota classe d'escrits, documents, dictàmens, informes o altres mitjans o instruments s'ha d'ajustar al que disposen les lleis processals, i han d'anar acompanyats en tot cas del formulari normalitzat a què es refereix l'apartat 4 de l'article 36, en el qual a més s'ha de consignar el tipus i número d'expedient i l'any al qual es refereixi l'escrit.

2. En tot cas, la presentació d'escrits, documents i altres mitjans o instruments s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Els documents en paper que, de conformitat amb el que disposen les lleis processals, els puguin aportar o hagin d'aportar les parts en qualsevol moment del procediment s'han d'incorporar com a annex al document principal mitjançant imatge digitalitzada de la còpia, si són públics, o de l'original del document que consta en paper, si es tracta de documents privats. L'arxiu de la imatge digitalitzada ha d'anar signat mitjançant la utilització dels sistemes de signatura electrònica que preveuen aquesta Llei, les lleis processals o altres normes de desplegament.

b) Els documents electrònics públics o privats s'han d'incorporar com a annex al document principal seguint els sistemes que preveuen aquesta Llei o les seves normes de desplegament i de conformitat amb el que preveu la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

c) En cas que siguin impugnats per la part contrària, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposen les lleis processals i, si s'escau, la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

d) No se n'admet l'aportació d'una altra manera, excepte en el supòsit que, per les característiques singularitats del document, el sistema no permeti la incorporació com a annex per enviar-lo per via telemàtica. En aquests casos, l'usuari ha de fer arribar aquesta documentació al destinatari per altres mitjans de la manera que estableixin les normes processals, i ha de fer referència a les dades identificatives de l'enviament telemàtic al qual no es va poder adjuntar, amb la presentació de l'original davant l'òrgan judicial el dia següent hàbil a aquell en què s'hagi efectuat l'enviament telemàtic. Aquests documents els ha de dipositar i custodiar qui correspongui a l'arxiu, de gestió o definitiu, de l'oficina judicial, i s'ha de deixar constància en l'expedient judicial electrònic de la seva existència únicament en format de paper.

Quan s'hagin d'incorporar documents sobre els quals hi hagi sospites de falsedat, s'ha d'aportar en tot cas a més el document original, al qual se li ha de donar el tractament que preveu el paràgraf anterior.

e) En els casos en què s'hagin d'aportar al procediment mitjans o instruments de prova que per la pròpia naturalesa no siguin susceptibles de digitalització, els ha de dipositar i custodiar qui correspongui a l'arxiu de gestió o definitiu de l'oficina judicial, i s'ha de deixar constància en l'expedient judicial electrònic de la seva existència.

Article 39. *Trasllat de còpies.*

El trasllat de còpies per via telemàtica s'ha de realitzar de manera simultània a la presentació telemàtica d'escrits i documents davant l'òrgan o oficina judicial corresponent.

Article 40. *Acreditació de la representació processal.*

1. S'ha d'aportar una còpia electrònica del poder notarial de representació conferit al procurador. En cas d'impugnació, el secretari judicial ha de comprovar l'apoderament a través de l'Agència Notarial de Certificació.

2. La representació atorgada per compareixença apud acta davant secretari judicial s'ha d'acreditar adjuntant-ne còpia electrònica o mitjançant indicació del número, la data i el secretari judicial davant del qual es va atorgar.

Article 41. *Accés de les parts a la informació sobre l'estat de tramitació.*

S'ha de posar a disposició de les parts un servei electrònic d'accés restringit on puguin consultar, prèvia identificació i autenticació, almenys la informació sobre l'estat de tramitació del procediment, llevat que la normativa aplicable estableixi restriccions a la dita informació i amb ple respecte al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la legislació que la desplega. La informació sobre l'estat de tramitació del procediment comprèn la relació dels actes de tràmit realitzats, amb indicació sobre el seu contingut, així com la data en què es van dictar.

Article 42. *Actuació judicial automatitzada.*

En cas d'actuació automatitzada, el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica ha d'establir prèviament la definició de les especificacions, programació, manteniment, supervisió i control de qualitat i, si s'escau, l'auditoria del sistema d'informació i del seu codi font.

Els sistemes inclouen els indicadors de gestió que estableixi la Comissió Nacional d'Estadística Judicial i el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, cadascun en l'àmbit de les seves competències.

Article 43. *Esmena d'actes processals.*

1. L'incompliment del deure d'ús de les tecnologies, en els termes que estableix aquesta Llei, per part d'un professional de la justícia en la seva primera comunicació amb un òrgan judicial es pot esmenar. A aquests efectes, l'òrgan judicial ha de concedir un termini màxim de tres dies amb l'avertiment que totes les seves actuacions davant aquest

òrgan, en aquest procés o en qualsevol altre procés, així com davant qualsevol altre òrgan del mateix partit judicial, s'han de realitzar utilitzant mitjans electrònics i de conformitat amb aquesta Llei.

2. Si l'esmena no s'efectua en el termini que assenyala l'apartat anterior, no s'ha d'admetre l'actuació que es tracta de realitzar.

3. No és necessari practicar el requeriment a què es refereix l'apartat 1 del present article quan el professional hagi estat requerit en aquest sentit per qualsevol altre òrgan judicial del mateix partit judicial, i s'ha de rebutjar del tot qualsevol actuació que es tracti d'efectuar per mitjans diferents dels que preveu aquesta Llei.

TÍTOL V

Cooperació entre les administracions amb competències en matèria d'administració de justícia. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat

CAPÍTOL I

Marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica

Article 44. *El Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica.*

1. El Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica està integrat per una representació del Ministeri de Justícia i de cadascuna de les comunitats autònomes amb competències en la matèria i pels representants que a aquest efecte poden designar el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat.

Aquest Comitè tècnic està copresidit per un representant del Consell General del Poder Judicial i un altre del Ministeri de Justícia.

2. Sense perjudici de les competències del Consell General del Poder Judicial com a garant de la compatibilitat de sistemes informàtics, aquest Comitè té les funcions següents:

a) Afavorir la compatibilitat i assegurar la interoperabilitat dels sistemes i les aplicacions utilitzades per l'Administració de Justícia.

b) Preparar plans i programes conjunts d'actuació per impulsar el desenvolupament de l'Administració judicial electrònica, amb respecte en tot cas de les competències autonòmiques referents als mitjans materials de l'Administració de Justícia.

c) Promoure la cooperació d'altres administracions públiques amb l'Administració de Justícia per subministrar als òrgans judicials, a través de les plataformes d'interoperabilitat establertes pel Consell General del Poder Judicial i per les administracions competents en matèria d'administració de justícia, la informació que necessitin en el curs d'un procés judicial en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i les lleis processals.

d) Les altres que legalment es determinin.

Article 45. *Funcionament integrat i conjunt de totes les aplicacions informàtiques.*

El Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica ha de fixar les bases per al desenvolupament de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat de manera que permeti, a través de les plataformes tecnològiques necessàries, la interoperabilitat total de totes les aplicacions informàtiques al servei de l'Administració de Justícia.

CAPÍTOL II

Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat

Secció 1a Interoperabilitat judicial

Article 46. *Interoperabilitat dels sistemes d'informació.*

1. L'Administració de Justícia ha d'utilitzar les tecnologies de la informació aplicant mesures informàtiques, tecnològiques, organitzatives i de seguretat que assegurin un nivell adequat d'interoperabilitat tècnica, semanticojurídica i organitzativa entre tots els sistemes i les aplicacions que presten serveis a l'Administració de Justícia.

2. En el desenvolupament de l'activitat de l'oficina judicial és obligatori l'ús dels serveis i les consultes oferts a través de les plataformes d'interoperabilitat establertes pel Consell General del Poder Judicial i per les administracions competents en matèria d'administració de justícia, llevat que hi hagi raons tècniques que n'impedeixin la utilització.

Els programes i les aplicacions informàtics que s'utilitzin en l'Administració de Justícia els ha d'aprovar prèviament el Consell General del Poder Judicial, als efectes d'assegurar-ne la compatibilitat amb les funcions que li encomana l'article 230.5 de la Llei orgànica del poder judicial.

Article 47. *Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.*

1. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat s'ha d'aplicar en l'Administració de Justícia per assegurar l'accés, integritat, disponibilitat, autenticitat, confidencialitat, traçabilitat i conservació de les dades, informacions i serveis utilitzats en mitjans electrònics que gestionin en l'exercici de les seves competències.

2. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat comprèn:

a) El conjunt de criteris i recomanacions en matèria de seguretat, conservació, normalització i abocament de dades de la informació, dels formats i de les aplicacions que han de tenir en compte les diferents institucions i administracions competents per a la presa de decisions tecnològiques que assegurin la interoperabilitat.

b) La política de seguretat en la utilització de mitjans electrònics en l'àmbit d'aquesta Llei i l'establiment dels principis bàsics i requisits mínims que permetin una protecció adequada de la informació.

3. En la seva elaboració s'ha de tenir en compte el que estableixen els esquemes nacionals d'interoperabilitat i de seguretat, així com les recomanacions de la Unió Europea, la situació tecnològica de les diferents administracions competents en matèria de justícia i els serveis electrònics i infraestructures ja existents. A aquests efectes, s'han de fer servir preferentment estàndards oberts, així com, si s'escau i de manera complementària, han de considerar l'ús d'estàndards que els ciutadans utilitzin de manera generalitzada.

Article 48. *La interoperabilitat i la seguretat com a qualitats integrals.*

1. Tant la interoperabilitat com la seguretat s'han de tenir presents de manera integral en la concepció dels serveis, sistemes i aplicacions al llarg del seu cicle de vida: planificació, disseny, adquisició, construcció, desplegament, explotació, publicació, conservació i accés o interconnexió amb aquests.

2. En el cas de la seguretat judicial, s'ha d'entendre com un procés integral constituït per tots els elements tècnics, humans, materials i organitzatius relacionats amb el sistema, atenent en tot cas la sensibilitat especial de la informació que contenen els procediments judicials electrònics.

Article 49. *Normes de conformitat.*

1. La interoperabilitat i la seguretat de les seus i els registres judicials electrònics, així com les de l'accés electrònic dels ciutadans als serveis judicials, es regeixen pel que estableix aquesta Llei.

2. La conformitat amb l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat s'ha d'incloure en el cicle de vida dels serveis i sistemes, acompanyada dels procediments corresponents de control.

3. El Comitè tècnic estatal d'Administració judicial electrònica ha de vetllar per l'establiment dels mecanismes de control per assegurar, de manera efectiva, el compliment de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.

4. A les seus judicials electròniques corresponents s'han de publicar les declaracions de conformitat, compatibilitat i altres distintius possibles d'interoperabilitat obtinguts respecte al compliment de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.

Article 50. *Millora contínua del procés de seguretat.*

El procés integral de seguretat implantat s'ha d'actualitzar i millorar de manera contínua. Per a això, s'han d'aplicar els criteris i mètodes reconeguts en la pràctica nacional i internacional relatiu a gestió de les tecnologies de la informació.

Article 51. *Desenvolupament del marc normatiu tècnic.*

Per al millor compliment del que s'ha establert en relació amb l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, en l'exercici de les seves competències, ha d'elaborar i difondre les guies corresponents d'interoperabilitat i seguretat de les tecnologies de la informació i les comunicacions. El Consell General del Poder Judicial ha d'aprovar les guies quan afectin la compatibilitat dels sistemes informàtics en els termes que preveu l'article 230.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Article 52. *Actualització permanent.*

1. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat s'ha de mantenir actualitzat de manera permanent. S'ha de desenvolupar i perfeccionar al llarg del temps en paral·lel amb el progrés dels serveis d'administració electrònica, de l'evolució tecnològica i a mesura que consolidin les infraestructures que li donen suport. Per a això, s'han de desenvolupar les corresponents guies i normes tècniques d'aplicació.

2. Correspon al Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica aprovar les bases per a l'actualització de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.

Secció 2a Seguretat judicial electrònica

Article 53. *Elements bàsics de la seguretat judicial electrònica.*

1. En les decisions en matèria de seguretat judicial electrònica s'han de tenir en compte els elements següents:

a) La seguretat integral, des del punt de vista d'un procés integral constituït pels elements organitzatius, normatius, humans i tècnics relacionats amb el sistema.

b) La gestió de riscos, com a procés de garantia de la seguretat de la informació.

c) La prevenció, detecció, reacció, correcció i recuperació com a processos de suport a la seguretat de la informació.

d) Els nivells de seguretat, entesos com a capes de seguretat que permetin una gestió d'incidents més adequada.

e) La reavaluació periòdica de les mesures de seguretat existents per adequar-ne l'eficàcia a l'evolució constant de riscos, tecnologia i sistemes de protecció.

f) La funció diferenciada dins de l'organització, amb l'establiment d'una estructura organitzativa on s'identifiquin les figures de responsable de la informació, responsable de seguretat i responsable del servei prestat.

2. Són dimensions de la seguretat judicial electrònica:
 - a) Autenticitat.
 - b) Confidencialitat.
 - c) Integritat.
 - d) Disponibilitat.
 - e) Traçabilitat.
 - f) Conservació.

Article 54. *Requisits mínims de seguretat.*

L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat fixa els requisits mínims que totes les institucions judicials han de garantir en relació amb els sistemes d'informació dels quals són responsables. Aquests requisits s'han de desenvolupar mitjançant una guia tècnica.

CAPÍTOL III

Reutilització d'aplicacions i transferència de tecnologies. Directori general d'informació tecnològica judicial

Article 55. *Reutilització de sistemes, infraestructures i aplicacions que són de propietat de les administracions de justícia.*

1. Les administracions titulars dels drets de propietat intel·lectual d'aplicacions, desenvolupades pels seus serveis o que tinguin un desenvolupament que hagi estat objecte de contractació, les poden posar a disposició de qualsevol institució judicial o qualsevol administració pública sense contraprestació i sense necessitat de conveni.

2. Les aplicacions a les quals es refereix l'apartat anterior es poden declarar de fonts obertes, quan en derivi més transparència en el funcionament de l'Administració de Justícia. S'han de publicar, en aquest cas, com a llicència pública de la Unió Europea, sense perjudici d'altres llicències que assegurin que els programes, dades o informació que es comparteixen:

- a) Es poden executar per a qualsevol propòsit.
- b) Permeten conèixer el seu codi font.
- c) Es poden modificar o millorar.
- d) Es poden redistribuir a altres usuaris amb canvis o sense, sempre que l'obra derivada mantingui aquestes mateixes quatre garanties.

3. En el desenvolupament de les solucions per a l'Administració de Justícia s'ha de fomentar la reutilització dels sistemes, serveis, infraestructures i aplicacions existents, sempre que els requisits tecnològics d'interoperabilitat i seguretat així ho permetin.

Article 56. *Transferència de tecnologia entre administracions. Directori general d'informació tecnològica judicial.*

1. El Ministeri de Justícia ha de mantenir un directori general d'aplicacions judicials per tal de reutilitzar-les i ha d'impulsar el manteniment del directori, en col·laboració amb la resta d'administracions competents en matèria de justícia. S'ha de promoure el desenvolupament de guies tècniques, formats i estàndards comuns d'interès especial per al desenvolupament de l'Administració judicial electrònica en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

2. Les administracions han de mantenir directoris actualitzats d'aplicacions per tal de reutilitzar-les lliurement, especialment en els camps d'interès especial per al

desenvolupament de l'administració electrònica i de conformitat amb el que sobre això estableixi el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

3. Les institucions judicials han de tenir en compte les solucions disponibles per a la lliure reutilització que puguin satisfer totalment o parcialment les necessitats dels nous sistemes i serveis o la millora i actualització dels ja implantats.

Disposició addicional primera. *Creació del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica.*

L'estructura, la composició i les funcions del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica les ha d'establir per reglament el Govern, mitjançant reial decret, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, de la Fiscalia General de l'Estat, de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

Disposició addicional segona. *Adaptació als sistemes d'administració electrònica.*

Per garantir l'efectivitat del dret a la tutela judicial que reconeix l'article 24 de la Constitució, en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les administracions amb competència en matèria d'administració de justícia han de dotar les oficines judicials i fiscalies de sistemes de gestió processal que permetin la tramitació electrònica dels procediments.

Disposició addicional tercera. *Interoperabilitat entre les aplicacions de l'Administració de Justícia.*

En el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les administracions amb competència en matèria d'administració de justícia han de garantir la interoperabilitat entre els sistemes al servei de l'Administració de Justícia, d'acord a les especificacions establertes pel Comitè tècnic estatal d'Administració judicial electrònica en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

Disposició addicional quarta. *Accessibilitat als serveis electrònics.*

Les administracions amb competències en matèria de justícia han de garantir que tots els ciutadans, amb especial atenció a les persones grans o amb algun tipus de discapacitat, que es relacionen amb l'Administració de Justícia puguin accedir als serveis electrònics en igualtat de condicions amb independència de les seves circumstàncies personals, mitjans o coneixements. Les característiques dels mitjans que permetin la universalització de l'accés als serveis electrònics les ha de desplegar per reglament el Govern, mitjançant reial decret, amb l'informe previ de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

Disposició addicional cinquena. *Dotació de mitjans i instruments electrònics.*

Les administracions competents en matèria de justícia han de dotar tots els òrgans, les oficines judicials i les fiscalies dels mitjans i instruments electrònics necessaris i suficients per poder exercir la seva funció eficientment. Així mateix, han de formar els seus integrants en l'ús i utilització d'aquests mitjans i instruments.

Disposició addicional sisena. *Representants processals de l'Estat i altres ens públics.*

1. Als efectes que assenyala l'article 24, i, en general, d'aplicació d'aquesta Llei a l'actuació processal dels advocats de l'Estat, representants processals de l'Estat i altres ens públics als quals es refereix l'article 551 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, s'ha de subscriure un protocol d'actuació.

2. Les administracions competents en matèria de justícia han de dotar els òrgans i les oficines dels representants de l'Estat i altres ens públics als quals es refereix l'article 551 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, dels mitjans i instruments

electrònics necessaris i suficients per poder exercir la seva funció eficientment. Així mateix, han de formar els seus integrants en l'ús i la utilització d'aquests mitjans i instruments.

Disposició addicional setena. *Legislació aplicable.*

Aquesta Llei té caràcter transversal per a tots els ordres jurisdiccionals i complementa la legislació vigent pel que fa a l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de Justícia.

Disposició addicional vuitena. *Legislació aplicable en matèria d'interoperabilitat.*

En el que no preveu aquesta Llei, els criteris d'interoperabilitat per a les relacions entre l'Administració de Justícia i les administracions públiques, així com les entitats subjectes a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, s'han de regir de conformitat amb el que preveu aquesta última.

Disposició addicional novena. *Aplicació de la Llei al ministeri fiscal.*

Les referències que contenen el text i l'articulat d'aquesta Llei a les oficines judicials, activitat judicial, jutjats i tribunals, seu judicial electrònic, òrgans judicials, expedient judicial electrònic, document judicial electrònic, registre judicial electrònic i procediment judicial, són aplicables de manera equivalent i s'han d'entendre referides igualment a les oficines fiscals, activitat fiscal, fiscalies, seus fiscals electròniques, expedients fiscals electrònics, registres fiscals electrònics i procediments de qualsevol tipus que realitzi i tramiti el ministeri fiscal.

Disposició addicional desena. *Aplicació de la Llei en l'àmbit de la jurisdicció militar.*

Les disposicions que conté aquesta Llei són aplicables en l'àmbit de la jurisdicció militar, sense perjudici de les especialitats pròpies de les seves normes reguladores.

Disposició addicional onzena. *Declaració de requeriments tecnològics de les reformes en les lleis processals.*

Tot projecte de llei que disposi reformes en les lleis processals o n'inclouï pot anar acompanyat d'una declaració de requeriments tecnològics per a la correcta implantació i aplicació.

Disposició addicional dotzena. *Relacions de col·laboració amb els col·legis de procuradors.*

Sense perjudici del que estableix aquesta Llei i en especial del que disposa el capítol III del títol IV, les relacions de col·laboració amb els col·legis de procuradors en l'exercici de les funcions que se'ls encomanen per a l'organització dels serveis de notifikacions i trasllats de còpies prèvies envers aquests professionals d'acord amb el que preveuen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i la Llei d'enjudiciament civil, poden ser objecte del desplegament corresponent i oportú en un conveni que s'ha de subscriure amb el Consell General de Col·legis de Procuradors d'Espanya, que reculli els pressupostos bàsics d'aquesta Llei per a la utilització de les tecnologies de la informació en les seves relacions amb l'Administració de Justícia.

Disposició transitòria primera. *Coexistència de procediments.*

1. Durant el temps en què coexisteixin procediments tramitats en suport de paper amb procediments tramitats exclusivament en format electrònic, els serveis electrònics d'informació de l'estat de la tramitació a què es refereix la present Llei han d'incloure, respecte als primers, almenys la fase en la qual es troba el procediment i l'òrgan o unitat responsable de tramitar-lo.

2. Els registres electrònics existents a l'entrada en vigor de la present Llei es consideren registres judicials electrònics, i es regulen pel que disposen els articles 30, 31 i 32 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Expedient electrònic amb valor de còpia simple.*

Si l'estat de la tècnica no fa possible remetre l'expedient administratiu electrònic amb els requisits que estableix la seva normativa específica, de conformitat amb el que assenyala l'apartat 4 de l'article 37 d'aquesta Llei, aquest expedient té el valor de còpia simple. És admissible la remissió de l'expedient en format de paper si les condicions tècniques no permeten la remissió telemàtica.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.5a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'administració de justícia.

Disposició final segona. *Desplegament normatiu.*

Correspon al Govern i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Regulació de l'ús dels sistemes de videoconferència en l'Administració de Justícia.*

El Govern ha de presentar un projecte de llei que reguli de manera integral l'ús dels sistemes de videoconferència en l'Administració de Justícia.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Definicions

Als efectes de la present Llei, s'entén per:

– Activitat de servei: qualsevol activitat econòmica per compte propi, prestada normalment a canvi d'una remuneració.

– Actuació judicial automatitzada: actuació judicial produïda per un sistema d'informació adequadament programat sense necessitat d'intervenció d'una persona física en cada cas singular. Inclou la producció d'actes de tràmit o resolutoris de procediments, així com de mers actes de comunicació.

– Aplicació: programa o conjunt de programes l'objecte del qual és la resolució d'un problema mitjançant l'ús de la informàtica.

– Aplicació de fonts obertes: la que es distribueix amb una llicència que permet la llibertat d'executar-la, de conèixer el codi font, de modificar-la o millorar-la i de redistribuir còpies a altres usuaris.

– Autenticació: acreditació per mitjans electrònics de la identitat d'una persona o ens, del contingut de la voluntat expressada en les seves operacions, transaccions i documents i de la integritat i autoria d'aquests últims.

– Autenticitat: propietat o característica que consisteix en la circumstància que una entitat és la que diu que és o bé que garanteix la font de la qual procedeixen les dades.

– Canals: estructures o mitjans de difusió dels continguts i serveis; incloent-hi el canal presencial, el telefònic i l'electrònic, així com altres que hi hagi en l'actualitat o que hi pugui haver en el futur (dispositius mòbils, TDT, etc.).

– Certificat electrònic: segons l'article 6 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, document signat electrònicament per un prestador de serveis de certificació que vincula unes dades de verificació de signatura a un signatari i en confirma la identitat.

– Certificat electrònic reconegut: segons l'article 11 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, són certificats reconeguts els certificats electrònics expedits per un prestador de serveis de certificació que compleixi els requisits que estableix aquesta Llei quant a la comprovació de la identitat i altres circumstàncies dels sol·licitants i a la fiabilitat i les garanties dels serveis de certificació que presti.

– Confidencialitat: propietat o característica consistent en el fet que la informació ni es posa a disposició d'individus, entitats o processos no autoritzats ni els és revelada.

– Disponibilitat: propietat o característica dels actius que consisteix en la circumstància que les entitats o processos autoritzats hi tenen accés quan ho requereixen.

– Adreça electrònica: identificador d'un equip o sistema electrònic des del qual es proveeix d'informació o serveis en una xarxa de comunicacions.

– Document electrònic: informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat.

– Espais comuns o finestretes úniques: modes o canals (oficines integrades, atenció telefònica, pàgines a Internet i altres) als quals els ciutadans es poden dirigir per accedir a les informacions, els tràmits i els serveis públics determinats per acord entre diverses administracions.

– Estàndard obert: el que reuneixi les condicions següents:

Sigui públic i la seva utilització estigui disponible de manera gratuïta o a un cost que no suposi una dificultat d'accés,

El seu ús i aplicació no estiguin condicionats al pagament d'un dret de propietat intel·lectual o industrial.

– Signatura electrònica: segons l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, conjunt de dades en forma electrònica, consignades

juntament amb altres o que hi estiguin associades, que es poden utilitzar com a mitjà d'identificació del signatari.

– Signatura electrònica avançada: segons l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, signatura electrònica que permet identificar el signatari i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades signades, que està vinculada al signatari de manera única i a les dades a què es refereix i que ha estat creada per mitjans que el signatari pot mantenir sota el seu control exclusiu.

– Signatura electrònica reconeguda: segons l'apartat 3 de l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, signatura electrònica avançada basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura.

– Índex electrònic: relació de documents electrònics d'un expedient electrònic, signada per l'Administració, òrgan o entitat actuant, segons escaigui i que té la finalitat de garantir la integritat de l'expedient electrònic i permetre'n la recuperació sempre que sigui necessari.

– Infraestructures i serveis comuns: instruments operatius que faciliten el desenvolupament i desplegament de serveis nous, així com la interoperabilitat dels existents, creen escenaris de relació multilateral i satisfan les necessitats comunes en els diferents àmbits administratius; en són exemples la xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles, la xarxa transeuropea sTESTA i la plataforma de verificació de certificats electrònics.

– Integritat: propietat o característica que consisteix en el fet que l'actiu d'informació no ha estat alterat de manera no autoritzada.

– Interoperabilitat: capacitat dels sistemes d'informació, i per tant dels procediments als quals donen suport, de compartir dades i possibilitar l'intercanvi d'informació i coneixement entre aquests.

– Interoperabilitat organitzativa: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a la capacitat de les entitats i dels processos a través dels quals porten a terme les seves activitats per tal de col·laborar amb l'objecte d'assolir èxits mútuament acordats relatius als serveis que presten.

– Interoperabilitat semanticojurídica: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a la circumstància que la informació intercanviada, en l'àmbit judicial o de caràcter judicial, la puguin interpretar de manera automàtica i la puguin reutilitzar aplicacions que no van intervenir en la seva creació.

– Interoperabilitat tècnica: la dimensió de la interoperabilitat relativa a la relació entre sistemes i serveis de tecnologies de la informació, incloent-hi aspectes com ara les interfícies, la interconnexió, la integració de dades i serveis, la presentació de la informació, l'accessibilitat i la seguretat, o altres de naturalesa anàloga.

– Llicència pública de la Unió Europea («European Union Public Licence-EUPL»): llicència adoptada oficialment per la Comissió Europea en les vint-i-tres llengües oficials comunitàries per reforçar la interoperabilitat de caràcter legal mitjançant un marc col·lectiu per a la posada en comú de les aplicacions del sector públic.

– Mesures de seguretat: conjunt de disposicions encaminades a protegir-se dels riscos possibles sobre el sistema d'informació, amb la finalitat d'assegurar-ne els objectius de seguretat. Es pot tractar de mesures de prevenció, de dissuasió, de protecció, de detecció i reacció o de recuperació.

– Mitjà electrònic: mecanisme, instal·lació, equip o sistema que permet produir, emmagatzemar o transmetre documents, dades i informacions; incloent-hi qualssevol xarxes de comunicació obertes o restringides com ara Internet, telefonia fixa i mòbil o altres.

– Metadada: dada que defineix i descriu unes altres dades. Hi ha diferents tipus de metadades segons la seva aplicació.

– Metadada de gestió de documents: informació estructurada o semiestructurada que fa possible la creació, la gestió i l'ús de documents al llarg del temps en el context de la seva creació. Les metadades de gestió de documents serveixen per identificar, autenticar i contextualitzar documents, i de la mateixa manera les persones, els processos i els sistemes que els creen, gestionen, mantenen i utilitzen.

- Prestador d'activitat de servei: qualsevol persona física o jurídica que ofereixi o presti una activitat de servei.
- Punt d'accés electrònic: conjunt de pàgines web agrupades en un domini d'Internet que té l'objectiu d'oferir a l'usuari, de manera fàcil i integrada, l'accés a una sèrie de recursos i de serveis dirigits a resoldre necessitats específiques d'un grup de persones o l'accés a la informació i serveis d'una institució pública.
- Requisits mínims de seguretat: exigències necessàries per assegurar la informació i els serveis.
- Sistema de signatura electrònica: conjunt d'elements que intervenen en la creació d'una signatura electrònica. En el cas de la signatura electrònica basada en certificat electrònic, componen el sistema, almenys, el certificat electrònic, el suport, el lector, l'aplicació de signatura utilitzada i el sistema d'interpretació i verificació utilitzat pel receptor del document signat.
- Segellament de temps: acreditació a càrrec d'un tercer de confiança de la data i hora de realització de qualsevol operació o transacció per mitjans electrònics.
- Segell de temps: l'assignació per mitjans electrònics d'una data i hora a un document electrònic amb la intervenció d'un prestador de serveis de certificació que assegurï l'exactitud i integritat de la marca de temps del document.
- Sistema d'informació: conjunt organitzat de recursos perquè la informació es pugui recollir, emmagatzemar, processar o tractar, mantenir, usar, compartir, distribuir, posar a disposició, presentar o transmetre.
- Traçabilitat: propietat o característica que consisteix en el fet que les actuacions d'una entitat es poden imputar exclusivament a la dita entitat.